

## UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wdrożenie do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (zwanej dalej „dyrektywą”). Dyrektywa ustanawia przepisy opracowane w celu osiągnięcia swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym oraz ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, przy uwzględnieniu odpowiednich aspektów związanych z ochroną środowiska.

Transpozycja dyrektywy powoduje konieczność nowelizacji dwóch ustaw, a mianowicie:

- ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.).

Przepisy dyrektywy mają na celu stworzenie spójnych ram prawnych na poziomie Wspólnoty oraz wprowadzają zasadnicze wymagania dla wyrobów pirotechnicznych, tak aby:

- 1) zapewnić swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym,
- 2) zwiększyć bezpieczeństwo użytkowania wyrobów pirotechnicznych przez konsumentów oraz użytkowników profesjonalnych,
- 3) uwzględnić aspekty ochrony środowiska podczas użytkowania i unieszkodliwiania wyrobów pirotechnicznych,
- 4) zharmonizować wymagania bezpieczeństwa obowiązujące w poszczególnych państwach członkowskich.

Dyrektywa ma również na celu opracowanie jednolitego wspólnotowego podejścia w zakresie przedstawiania informacji dotyczących bezpiecznego postępowania z wyrobami pirotechnicznymi.

W państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Turcji systemy certyfikujące wprowadzanie wyrobów pirotechnicznych do obrotu na ogół są powiązane z ich klasyfikacją, odmienną w każdym państwie. W Polsce system ten oparty jest na klasach i podklasach materiałów niebezpiecznych według przepisów Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.

W celu ujednoczenia przepisów w krajach europejskich, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) opracowuje zharmonizowane europejskie normy dotyczące WPW. Pierwsza seria norm CEN dotyczących wyrobów pirotechnicznych widowiskowych (WPW) została opublikowana w maju 2003 r. W Polsce stosowanie norm ze wspomnianej serii noszącej nazwę – PN – EN 14035 Wyroby pirotechniczne widowiskowe – jest obowiązujące. Seria PN – EN 14035 składa się z 59 norm opisujących nazewnictwo, podział oraz wymagania dla poszczególnych wyrobów. W CEN rozpoczęto pracę nad nową serią 6 – 7 norm traktującą WPW w sposób bardziej ogólny niż normy obecnie obowiązujące. Wspólnotowy system wprowadzania wyrobów pirotechnicznych do obrotu oparty na normach zharmonizowanych zmniejszy obciążenia dla przedsiębiorców z tego tytułu. Ocena zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa będzie obowiązywać na szczeblu wspólnotowym i nie będzie wymagać potwierdzenia w poszczególnych krajach.

Regulacje dotyczące wprowadzenia do obrotu wyrobów pirotechnicznych – zgodnie z przepisami dyrektywy – dotyczące norm zharmonizowanych dla wyrobów pirotechnicznych zapewnią, że wyroby pirotechniczne niespełniające wymagań tych norm lub innych dokumentów nie będą wprowadzane na rynek UE, co może przyczynić się do zmniejszenia liczby wypadków spowodowanych nienależytym funkcjonowaniem wyrobów pirotechnicznych. Zgodnie z przepisami dyrektywy do obrotu będą mogły być wprowadzane jedynie wyroby pirotechniczne oznakowane znakiem CE.

Przepisy dyrektywy mają zastosowanie do następujących wyrobów pirotechnicznych:

- widowiskowych,
- przeznaczonych do użytku teatralnego,
- pozostałych wyrobów pirotechnicznych stosowanych w kolejnictwie, leśnictwie, modelarstwie, motoryzacji (np. używane w poduszkach powietrznych samochodów), ratownictwie, rolnictwie i żegludze,

natomiast nie będą miały zastosowania do:

- 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z odrębnymi przepisami do niehandlowego wykorzystania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380),
- 2) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899),
- 3) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym,
- 4) kapiszonów przeznaczonych do zabawek i innych wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek (Dz. U. Nr 210, poz. 2045, z późn. zm.) wydanym na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.),
- 5) amunicji oraz amunicji ślepej.

Istotnym problemem jest sprawa ograniczeń w zakresie dostępności wyrobów pirotechnicznych. W przepisach dyrektywy zawarte są minimalne wymagania dotyczące dostępności tych wyrobów dla konsumentów oraz użytkowników profesjonalnych, które dostęp do poszczególnych klas wyrobów wiąże z odpowiednim wiekiem nabywającego. Przepis dyrektywy wprowadzający ograniczenia wiekowe w sprzedaży wyrobów pirotechnicznych (art. 7) nie ma charakteru bezwzględnego i dopuszcza stosowanie przez państwa członkowskie innych ograniczeń wiekowych z uwagi na porządek i bezpieczeństwo publiczne. Dotychczasowa praktyka i negatywne doświadczenia, np. liczne wypadki związane z używaniem wyrobów pirotechnicznych przez osoby niepełnoletnie wskazuje, że w Polsce liberalizacja przepisów w tym zakresie nie jest uzasadniona. Po konsultacjach z MSWiA postanowiono utrzymać istniejący obecnie próg wiekowy dla nabywających wyroby pirotechniczne, tj. 18 lat.

Zgodnie z dyrektywą wprowadzony został przepis zezwalający na sprzedaż wyrobów pirotechnicznych klas 4, T2 oraz P2 wyłącznie osobom posiadającym pozwolenie wojewody,

o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Przepisy dyrektywy klasyfikują wyroby pirotechniczne w następujący sposób:

- 1) wyroby pirotechniczne widowiskowe:
  - a) klasa 1: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,
  - b) klasa 2: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,
  - c) klasa 3: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, przeznaczone do użytku na dużych otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków,
  - d) klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,
- 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego:
  - a) klasa T1: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
  - b) klasa T2: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,
- 3) pozostałe wyroby pirotechniczne:

- a) klasa P1: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
- b) klasa P2: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną.

Procedury związane z wprowadzaniem wyrobów do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.). Zgodnie z jej przepisami potwierdzenia zgodności wyrobów z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa dokonują akredytowane i autoryzowane przez Ministra Gospodarki jednostki notyfikowane. Wydanie certyfikatu odbywa się na podstawie wyników badań akredytowanych laboratoriów badawczych.

Wyroby, które zostaną uznane za spełniające wymagania bezpieczeństwa, zostaną opatrzone oznakowaniem CE, gwarantującym ich swobodny przepływ na rynku wspólnotowym. Oznaczać to będzie, że użytkowanie tych wyrobów przez konsumentów i użytkowników profesjonalnych jest w pełni bezpieczne, zaś ochrona osób postronnych zapewniona.

Obecnie w Polsce prowadzenie obrotu wyrobami pirotechnicznymi – z wyjątkiem WPW wymienionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie wykazu wyrobów pirotechnicznych, na których nabywanie, przechowywanie lub używanie nie jest wymagane pozwolenie (Dz. U. Nr 158, poz. 1329) – dozwolone jest w przypadku przedsiębiorców posiadających koncesję wydaną na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Natomiast na nabywanie, przechowywanie oraz używanie WPW niewymienionych w powyższym rozporządzeniu konieczne jest uzyskanie pozwolenia wojewody wydawanego na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Wyroby pirotechniczne widowiskowe, o których mowa w powyższym rozporządzeniu – zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią

o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – mogą być sprzedawane osobom, które ukończyły 18. rok życia.

Wymagany przepisami dyrektywy nadzór rynku jest realizowany w Polsce przez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności. Ustawa ta określa również sposób informowania Komisji Europejskiej o wyrobach szczególnie niebezpiecznych dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, a także przewiduje kary w przypadku naruszeń przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze, do ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wprowadzone zostaną następujące zmiany:

1. W art. 1 w dodanym pkt 5a zostanie rozszerzony zakres ustawy o zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności.
2. W art. 9 w ust. 2 określone zostaną rodzaje wyrobów pirotechnicznych, na których nabywanie, przechowywanie lub używanie nie jest wymagane pozwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy.
3. W art. 62a wprowadzone zostały definicje:
  - wyrobów pirotechnicznych widowiskowych,
  - wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego,
  - wyrobów pirotechnicznych do pojazdów,
  - pozostałych wyrobów pirotechnicznych,
  - wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu.
4. Przepisy art. 62b określają rodzaje wyrobów pirotechnicznych, które nie podlegają przepisom o zasadniczych wymaganiach.
5. W art. 62c zostały określone klasy wyrobów pirotechnicznych zdefiniowanych w art. 62a, a także poziom dostępności wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych.

6. W art. 62d zawarty został obowiązek, aby wprowadzane do obrotu wyroby pirotechniczne były zgodne z zasadniczymi wymaganiami. Problematyka zasadniczych wymagań oraz procedur oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych zostanie – w zakresie wynikającym z dyrektywy – uszczegółowiona w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie zasadniczych wymagań dla wyrobów pirotechnicznych, wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 4 tego artykułu.

7. Przepisy artykułu 62e określają zakres prowadzonych kontroli wyrobów pirotechnicznych oraz organy przeprowadzające kontrole.

Kontrole spełniania przez wyroby pirotechniczne zasadniczych wymagań będą prowadzone przez:

- wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1 – 4,
- inspektorów pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.

Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi i innymi niż zasadnicze wymaganiami będą prowadzone przez:

- Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK),
- okręgowych inspektorów pracy.

W trakcie wykonywania kontroli, w szczególności podczas pobierania próbek wyrobów pirotechnicznych, wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz inspektorzy pracy będą – w razie potrzeby – korzystali z pomocy Policji lub straży gminnych (miejskich).

Prezes UOKiK będzie corocznie sporządzał i przekazywał informacje do Komisji Europejskiej w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych za ubiegły rok.

Kontrola podczas przewozu wyrobów pirotechnicznych oraz wymagań związanych z tym przewozem będzie prowadzona:

- a) w przypadku przewozu drogowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.). Kontrolę będą prowadzili:

- inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego – na drogach, parkingach oraz na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne – w przypadku pojazdów samochodowych o całkowitej masie powyżej 3,5 tony,
- funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej – na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne,
- policjanci – na drogach i parkingach,
- funkcjonariusze Straży Granicznej – na drogach i parkingach,
- inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy – na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne,
- funkcjonariusze służby celnej

w ramach wynikających z Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.,

b) w przypadku przewozu koleją na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.). Kontrolę będą prowadzili upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego w ramach wynikających z Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącym Aneks I do Przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r.

8. Przepisy art. 62f wskazują ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jako właściwą do stosowania w sprawach nieuregulowanych przepisami noweli, w tym odpowiedzialności karnej za wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

9. Gromadzenie danych o wypadkach związanych z wyrobami pirotechnicznymi będzie się odbywało na podstawie przepisów art. 32 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.).



W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wprowadzone zostaną następujące zmiany:

1. W art. 6 w ust. 2 zostały określone rodzaje wyrobów pirotechnicznych, na obrót którymi nie jest wymagane posiadanie koncesji.
2. W art. 7 w ust. 2 i 3 proponuje się zmianę organu opiniującego wydanie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej zgodnie z ustawą. W miejsce MON wprowadzono organ, który faktycznie wydaje opinię w formie postanowienia we wspomnianej sprawie – czyli Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

W art. 3 oraz 4 projektu ustawy określa się terminy, w jakich niektóre wyroby pirotechniczne będą mogły być sprzedawane bez konieczności spełniania zasadniczych wymagań.

W opinii Komitetu Europejskiego Rady Ministrów projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) notyfikacji nie podlegają akty prawne stanowiące wypełnienie zobowiązań międzynarodowych przewidujących przyjęcie wspólnych przepisów technicznych. Projektowana regulacja spełnia warunki zwolnienia z notyfikacji w Komisji Europejskiej, bowiem transponuje przepisy dyrektywy do prawa polskiego i wypełnia w ten sposób międzynarodowe zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) – został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych.

Po opublikowaniu treści projektu żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy i nie przedstawił w związku z tym żadnych postulatów lub propozycji.

## OCENA SKUTKÓW REGULACJI

### 1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Zmiany w ustawach z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, związane z implementacją dyrektywy 2007/23/WE, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) grupę około 40 przedsiębiorców importujących wyroby pirotechniczne widowiskowe,
- 2) grupę około 30 przedsiębiorców wykorzystujących wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego,
- 3) grupę użytkowników, którzy wykorzystują pozostałe wyroby pirotechniczne do celów zawodowych lub ratowniczych,
- 4) grupę 5 przedsiębiorców, którzy wykorzystują wyroby pirotechniczne do pojazdów,
- 5) grupę 3 przedsiębiorców wytwarzających wyroby pirotechniczne,
- 6) grupę 2 – 3 jednostek notyfikowanych, które będą sprawdzały zgodność wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa,
- 7) UOKiK,
- 8) Urząd Transportu Kolejowego,
- 9) 16 Wojewódzkich Inspekcji Handlowych,
- 10) 16 Okręgowych Inspektoratów Pracy,
- 11) 16 Wojewódzkich Inspektoratów Transportu Drogowego.

### 2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Specjalistyczny charakter i zakres zmian nie uzasadniają szerszych konsultacji ze związkami zawodowymi, np. na forum Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego. Przygotowanie projektu ustawy poprzedzono konsultacjami z branżowymi organizacjami

przedsiębiorców, podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie wytwarzania, obrotu, prac badawczo-rozwojowych, a także importerami wyrobów pirotechnicznych, w tym:

- 1) Stowarzyszeniem Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki,
- 2) Stowarzyszeniem Pirotechników Widowiskowych,
- 3) Instytutem Mechaniki Precyzyjnej,
- 4) Instytutem Przemysłu Organicznego,
- 5) Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia,
- 6) firmą Nylonbor wytwarzającą wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego oraz niektóre z pozostałych wyrobów pirotechnicznych.

W trakcie konsultacji zainteresowane podmioty podnosiły następujące kwestie:

- 1) zapewnienie w ustawie implementującej okresu przejściowego, w którym dozwolona byłaby sprzedaż wyrobów pirotechnicznych niespełniających wymagań dyrektywy

Przepis taki został zamieszczony w art. 3 i 4 projektu ustawy,

- 2) zapewnienie bezterminowej ważności certyfikatów zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności certyfikaty zgodności wydawane są bezterminowo,

- 3) określenie przepisów sprzedaży wyrobów pirotechnicznych – czy według przepisów ADR czy według klas wyrobów pirotechnicznych

Podstawowym kryterium określającym warunki sprzedaży będzie klasa wyrobu pirotechnicznego, a nie klasa ADR,

- 4) dowolność wybrania modułu badania zgodności wyrobów pirotechnicznych

Przepis określający dowolność wyboru modułu badania zgodności wyrobów pirotechnicznych będzie umieszczony w rozporządzeniu wydanym na podstawie ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,

5) dostępność dla kupujących według kryteriów wiekowych określonych w dyrektywie

Przepisy dyrektywy określają granice dostępności wyrobów pirotechnicznych w zależności od wieku nabywającego (1 klasa – 12 lat, 2 klasa – 16 lat, 3 klasa – 18 lat), dopuszczają jednak stosowanie przez państwa członkowskie innych ograniczeń wiekowych z uwagi na porządek i bezpieczeństwo publiczne. Dotychczasowa praktyka i negatywne doświadczenia, np. liczne wypadki związane z używaniem wyrobów pirotechnicznych przez osoby niepełnoletnie oraz liczne skargi obywateli na naruszanie porządku publicznego wskazują, że w Polsce liberalizacja przepisów w tym zakresie nie jest uzasadniona. Po konsultacjach z MSWiA postanowiono utrzymać istniejący obecnie próg wiekowy dla nabywających wyroby pirotechniczne, tj. 18 lat.

Projekt został przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, w związku z przepisem nakładającym obowiązek na komendantów straży gminnej (miejskiej) zapewnienia pomocy w toku wykonywania czynności kontrolnych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej oraz inspektorów pracy (art. 62e ust. 5).

Do dnia przekazania projektu ustawy pod obrady Rady Ministrów Komisja opinii nie przekazała.

### 3. Skutki wprowadzenia aktu normatywnego dla:

#### a) sektora finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji nie pociągnie za sobą dodatkowych obciążeń dla sektora finansów publicznych.

Implementacja dyrektywy spowoduje konieczność realizacji zadań z zakresu nadzoru i kontroli rynku wyrobów pirotechnicznych przez Inspekcję Handlową. Wykonywanie dotychczasowych zadań i przyjęcie nowych obowiązków, wynikających z implementacji dyrektywy według oceny tej Inspekcji wymagać będzie zwiększenia zatrudnienia o 1 etat w każdym z 16 jej wojewódzkich inspektoratów. Koszty z tym związane są szacowane łącznie na około 822 000 zł rocznie. Dodatkowo koszty szkolenia inspektorów wyniosą 35 000 zł.

Ponadto inspektorzy pracy pobierający próbki wyrobów pirotechnicznych klas T2 i P2 powinni posiadać wiedzę specjalistyczną, to znaczy posiadać zaświadczenie potwierdzające

przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, co wymaga nakładów w wysokości około 35 000 zł. Zgodnie z przepisami wspomnianej ustawy zaświadczenia o zdaniu egzaminu są ważne przez 5 lat. Zatem należy liczyć się z koniecznością ponoszenia analogicznych wydatków po upływie wspomnianego czasu.

Ze względu na nowe obowiązki Prezesa UOKiK związane z implementacją przepisów dyrektywy – prowadzenie spraw związanych z nadzorem rynku oraz sprawozdawczością do Komisji – niezbędne jest utworzenie w departamencie Nadzoru Rynku UOKiK jednego dodatkowego etatu. Koszty z tym związane wyniosą około 79 000 zł.

Łącznie wydatki wynikające z implementacji dyrektywy wyniosą 901 000 zł/rok oraz dodatkowo 70 000 zł co 5 lat. Wydatki te będą ponoszone z budżetów UOKiK oraz PIP.

#### b)ryнку pracy

Transpozycja przepisów dyrektywy spowoduje powstanie 17 nowych miejsc pracy w instytucjach sprawujących nadzór i kontrolę sektora wyrobów pirotechnicznych. Natomiast poziom zatrudnienia w przedsiębiorstwach sektora rynku pirotechnicznego w związku z implementacją dyrektywy nie ulegnie zmianie.

#### c)konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości

Fakt, iż przedsiębiorcy sektora wyrobów pirotechnicznych będą musieli ponieść określone koszty związane z certyfikacją wyrobów (w wysokości 8000 – 12000 zł dla pojedynczego wyrobu pirotechnicznego lub dla grupy takich wyrobów) może wpłynąć na ich konkurencyjność. Z kolei zharmonizowanie przepisów umożliwiające swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym wpłynąć może pozytywnie na skalę obrotu tymi wyrobami. Skorzystać na tym mogą także polscy przedsiębiorcy. Generalnie jednak implementacja dyrektywy będzie miała nikły wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość.

#### d)sytuacji i rozwoju regionalnego

Zmiana przepisów związana z transpozycją dyrektywy nie spowoduje powstania nowych podmiotów gospodarczych, nowych miejsc pracy w sektorze przedsiębiorstw

ani pojawienia się nowych impulsów technologicznych. W związku z tym wejście w życie projektowanej regulacji nie przyczyni się do zmiany sytuacji i rozwoju regionalnego. Nowelizacja nie będzie też miała wpływu na środowisko naturalne.

#### 4. Źródła finansowania działań wynikających z transpozycji dyrektywy

Koszty finansowania działań związanych z transpozycją będą ponoszone przez przedsiębiorców oraz budżety UOKiK i PIP. W przypadku przedsiębiorców koszty te będą związane z badaniami zgodności z zasadniczymi wymaganiami wyrobów pirotechnicznych oraz wydaniem certyfikatu zgodności i będą jak już wspomniano wynosiły jednorazowo ok. 8000 – 12000 zł dla pojedynczego rodzaju wyrobu pirotechnicznego lub grupy takich wyrobów.

Szacunkowe koszty nadzoru rynku wyrobów pirotechnicznych podane przez UOKiK wyniosą 901 000 zł/rok oraz dodatkowo 70 000 zł co 5 lat. Środki te powinny być wyasygnowane z budżetów UOKiK (901 000 zł + 35 000zł) oraz PIP (35 000 zł).

19/02-kt